Κεφαλληνία καὶ Ἰθάκη χαιρετίζουν τὴν ἵδρυσιν Πανεπιστημίου εἰς τὰς Πάτρας

Ἡ Τρίπολις ζητεῖ ν' ἀποσπάση τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν λόγῳ τῆς μὴ ἀνεγέρσεως τοῦ Νοσοκομείου τῆς πόλεώς μας!

ΚΑΙ Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ

Ἡ ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως ὅπως τὸ τρίτον Πανεπιστήμιον ἱδρυθῆ εἰς τὰς Πάτρας προεκάλεσε ζωηρὰν συγκίνησιν, ὄχι μόνον εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὴν ἀπέναντι Στερεὰν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑπτάνησον, τῶν ὁποίων ἡ πόλις μας ἀποτελεῖ τὸ φυσιολογικὸν κέντρον.

Ἡ ἐν Ἀργοστολίῳ ἑβδομαδιαία ἐφημερὶς «Τὰ Νέα» ἐδημοσίευσε θερμότατον ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ της κ. Χαρ. Τσάση, ἐκ τοῦ ὁποίου μεταφέρομεν τὰς ἀκολούθους περικοπάς:

«Ἡ ἵδρυσις ἑνὸς τοιούτου πνευματικοῦ καθιδρύματος μεγίστης ἀκτινοβολίας εἶναι εὔλογον ν' ἀναμένεται ὅτι θὰ ἔχη εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐπὶ τῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης, ἐγγύτατα πρὸς τὰς Πάτρας κειμένων. Τὰ τέκνα τῶν Κεφαλλήνων καὶ Ἰθακησίων θὰ δύνανται νὰ λαμβάνουν τὰ φῶτα τῆς Ἀνωτάτης Παιδείας ὑπὸ ὅρους εὐνοϊκωτέρους, εἰς συγγενικόν, οὕτως εἰπεῖν, περιβάλλον, πλησίον τῶν ἑστιῶν των καὶ ὑπὸ τὴν ἄμεσον φροντίδα καὶ ἐπίβλεψιν τῶν γονέων των. Καὶ δὲν θὰ μεταβαίνουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν μακρὰν τῶν οἰκιῶν των καὶ ὑπὸ ὅρους δυσμενεῖς νὰ σπουδάσουν. Προσδοκῶμεν ἐξ ἄλλου ὅτι τὰ φωτεινὰ πνεύματα τῶν Κεφαλλήνων θὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ διαλάμψουν καὶ εἰς τὸ νέον Πανεπιστήμιον καὶ νὰ δώσουν νέαν σοβαρὰν ὤθησιν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ τόπου ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος καὶ τοῦ Ἔθνους γενικώτερον.

»Ἐν ὄψει πάντων τούτων χαιρετίζομεν καὶ χειροκροτοῦμεν ὡς θετικὸν βῆμα διὰ τὴν πρόοδον τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ἵδρυσιν τοῦ Γ΄ Πανεπιστημίου ἐν Πάτραις».

Ἐξ ἄλλου, ὁ ἡμερήσιος «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς Θεσσαλονίκης ἐτόνισεν εἰς ἄρθρον του:

«Μακρὰν καὶ πλουσίαν πολιτιστικὴν παράδοσιν ἔχει νὰ ἐπιδείξη ἡ εὐγενὴς πόλις τῶν Πατρῶν. Αὐτό, δέ, ἀποτελεῖ σοβαρὸν τίτλον ποὺ ἐλήφθη — ἐλπίζομεν — ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν καθορισμόν της ὡς ἕδρας τοῦ τρίτου Πανεπιστημίου τῆς Ἑλλάδος».

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ λ ό κ λ η ρ ο ν τὸ νέον Πανεπιστήμιον πρέπει νὰ ἱδρυθῆ εἰς Πάτρας, εἰς δὲ ἄλλας πόλεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, νὰ ἱδρυθῶσιν αὐτοτελεῖς ἀνώταται σχολαί, ὅπως δασολογικὴ σχολὴ εἰς Ἤπειρον, γεωπονικὴ εἰς Θεσσαλίαν, θεολογικὴ ἀκαδημία εἰς Ἰωάννινα, ἰνστιτοῦτον αἰγαιατικῶν καὶ μυκηναϊκῶν μελετῶν, ὑδροβιολογικὸν ἰνστιτοῦτον εἰς Πόρτο — Λάγο κλπ.

Ἄλλα ἔντυπα διετύπωσαν τὴν φαιδρὰν πρότασιν περί... διαμερισμοῦ τοῦ νέου Πανεπιστημίου καί... κληρώσεως τῶν ἱματίων αὐτοῦ, δι' ἱδρύσεως μόνον ἰατρικῆς καὶ πολυτεχνικῆς σχολῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον, νομικῆς εἰς Λάρισαν, φιλοσοφικῆς εἰς Κέρκυραν, κτηνιατρικῆς εἰς Θράκην, γλωσσῶν καὶ ἐμπορίου εἰς Ρόδον, φυσικομαθηματικῆς εἰς Κρήτην κλπ. κλπ.

Μέχρι τοῦδε, τὸ πλέον ἔντονον αἴτημα προέρχεται ἐκ Τριπόλεως, διεκδικούσης τὴν Ἰατρικὴν Σχολὴν τοῦ νέου Πανεπιστημίου, διὰ τὸν λόγον ὅτι ὑπάρχει ἐκεῖ τὸ γνωστὸν μέγα «Παναρκαδικὸν νοσοκομεῖον», ἐνῶ εἰς τὰς Πάτρας, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν ἁρμοδίων, δὲν κατετέθη οὔτε... θεμέλιος λίθος!

Ἡ κίνησις τῆς ἀνεργίας

Ἀνεφέρθησαν χθὲς ἁρμοδίως 9 προσλήψεις ἀνέργων καὶ 15 ἀπολύσεις ἐργαζομένων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Δ.Α. ΑΧΑΪΑΣ

Ἡ ΕΔΑ Ἀχαΐας ὑπενθυμίζει στὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους τοῦ κόμματος τὸ χρέος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκλογικῶν ἐξόδων. Ἡ ΕΔΑ δὲν ἐνισχύεται ἀπὸ οἰκονομικὰ συγκροτήματα καὶ μυστικὰ κονδύλια. Ἡ δύναμή της πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ καὶ μεγαλώνει μὲ τὴν οἰκονομικὴ του βοήθεια. Ἡ ΕΔΑ Ἀχαΐας καλεῖ τὰ μέλη καὶ τοὺς φίλους της νὰ δώσουν μὲ ἐνθουσιασμὸ καὶ πίστη τὴν ἔκτακτη συνδρομή τους ἐν ὄψει τῶν ἑορτῶν.

Σχετικά, ἐλήφθησαν στὰ γραφεῖα τῆς ΕΔΑ, οἱ ἀκόλουθες ἐπιστολές:

Ἀγαπητὴ ΕΔΑ,

Ἡ ἔκτακτη εἰσφορὰ γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῶν ἐξόδων τῆς ἐκλογικῆς μάχης, φέρνει στὸ νοῦ μας τὸ τί προσέφεραν ἄλλοι στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν δημοκρατία καὶ τὴ λευτεριά. Προσέφεραν τὸ αἷμα τους, τὴ ζωή τους. Ἐμεῖς προσφέρουμε μόνον χρήματα. Δίνουμε τόσα λίγα γιὰ ὅ,τι ἔδωσαν τόσα πολλὰ ἄλλοι. Ἡ ἐλάχιστη αὐτὴ προσφορὰ μᾶς δίνει τὴ χαρά, ὅτι κάνουμε ἕνα καθῆκον. Ἐγὼ προσωπικὰ ἀπὸ τὶς οἰκονομίες μου σᾶς στέλνω 100 δραχμές.

Μαθητής

Καὶ ἄλλη ἐπιστολή:

Ἀγαπητὴ ΕΔΑ,

Μὲ τὸ γράμμα μας θὰ λάβετε 60 δραχμές. Εἴμαστε μία ὁμάδα ἐργατῶν βιομηχανίας τῆς πόλεώς μας καὶ συγκεντρώσαμε πρόχειρα αὐτὸ τὸ ποσὸν μεταξύ μας γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἐκλογικῶν ἐξόδων τοῦ ἀγαπητοῦ κόμματός μας.

Μία ὁμάδα ἐργατῶν

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Αὔριον Τετάρτην καὶ ὥραν 8 μ. μ. κατὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ Πατριωτικοῦ Συλλόγου εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν θὰ ὁμιλήση ὁ κ. Ν. Σκληρὸς μὲ θέμα: «Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἀπὸ ἐθνικῆς ἀπόψεως». Θὰ ἐπακολουθήσουν δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Σύνδεσμον Μουσικῶν ὁ «Δαυΐδ». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

«ΑΜΟΚ» τοῦ Ντίνου Δημόπουλου

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Κι' ἄλλη μιὰ φορὰ ποὺ παρουσιάστηκε μιὰ σχετικὴ εὐκαιρία, εἶχα τονίσει ἀπ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν στήλη ὅτι μιὰ ἀπὸ τὶς βασικώτερες ἀγωνίες τῆς Τέχνης, εἴτε κινηματογράφος λέγεται εἴτε ὅπως ἀλλοιῶς, εἶναι ἡ ἐν χρόνῳ ἐξέλιξις τῶν ἡρώων ἀπὸ τὴν σκοπιὰ τῶν χαρακτήρων, ἡ δυναμικὴ μεταβολὴ τοῦ χρόνου στὰ ἐσώτατα μόρια τοῦ ἀνθρωπίνου «εἶναι», ἡ χαρακτηριστικὴ ἄλλως μεταβολὴ ἢ καὶ μεταλλαγή. Μόνον ἔτσι εἶναι δυνατὸν νὰ γίνει καταληπτὸς ὁ χρόνος μὲ τὴν φθορὰν του μέχρι τὸν θάνατο, μόνον ἔτσι εἶναι δυνατὸν νὰ φανεῖ ἡ «ἐσωτερικὴ ροή» του. Στὴν τρέχουσα κινηματογραφικὴ ἢ θεατρικὴ ὁρολογία αὐτὸ τὸ λέμε «στήσιμο χαρακτήρων» καὶ ἀποτελεῖ τὸ «ἄλφα» γιὰ τὴν ἐπιτυχία ἑνὸς δημιουργήματος καλλιτεχνικοῦ.

Ὁ κ. Δημόπουλος, ὁ ὁποῖος συμμετέσχε στὴν συγγραφὴ τοῦ σεναρίου, δὲν τὸ ἐπέτυχε. Οἱ ἥρωές του, ὅπως μπαίνουν, βγαίνουν, ὥστε νὰ σὲ κάνουν ν' ἀναρωτηθεῖς σὲ τί τοὺς ἐπηρέασε ἡ «φοβερὴ» περιπέτειά τους, καὶ κατὰ συνέπειαν, γιατὶ ὁ κ. Δημόπουλος «γύρισε» τὴν ταινία. Γιατὶ ἕνα ἔργο, ἀποτελεῖ πρῶτα ἀπ' ὅλα «κραυγὴ» καὶ τίς, πιὸ πολλὲς φορὲς «κραυγὴ κοινωνική». Στὴν προκειμένη περίπτωση δὲν ἀκούεται οὔτε κἂν ψίθυρος... Καὶ εἶναι κρῖμα, γιατὶ ἀναμφισβήτητα ὑπῆρχαν προθέσεις, καὶ μάλιστα σοβαρές. Ἀντὶ ὅμως νὰ ἐξελιχθοῦν ὥστε νὰ δώσουν ἕνα τέκνο — ἔργο ἄρτιο αἰσθητικά, ἔμειναν μόνο στὸν τομέα τοῦ «ἐξωτερικοῦ περιβλήματος» καὶ ἐντυπωσίασαν ἀφήνοντας τὴν οὐσία ἀνέπαφη.

Ἡ ταινία ξεκινᾶ νὰ πάρει θέση ἀπέναντι σὲ προβλήματα ἀνθρωπιστικὰ κυρίως, ἀφοῦ τοποθετεῖ τὴ δράση κατ' ἀρχὴν σὲ ἕνα ἀναμορφωτήριο κοριτσιῶν (σὲ ἀναμορφωτικὲς φυλακές, ὅπου περιέργως ὑπάρχουν καὶ «παρθένοι»...) καὶ ἐν συνεχείᾳ σὲ ἕνα ἐρημονῆσι ποὺ ἕνας Γερμανὸς μὲ τὸν γυιό του καὶ μερικοὺς Ἕλληνες ἀλῆτες, (δοσιλόγους, κακοποιούς, κοντολογὶς καθάρματα τοῦ ὑποκόσμου) προσπαθοῦν μὲ ἕνα χάρτη νὰ βροῦν ἕνα θαμμένο ἀπὸ τὸν πατέρα—Γερμανὸ θησαυρὸ ἀπ' τὸν καιρὸ τῆς Κατοχῆς. Σ' αὐτὸ τὸ νησὶ (στὴν κυριολεξία) μιὰ ντουζίνα κοπέλλες ποὺ «τὸ σκάνε» ἀπ' τὸ ἀναμορφωτήριο, μὲ σκοπὸ νὰ φύγουν κι' ἀπὸ κεῖ μόλις ξεχαστεῖ ἡ δραπέτευσίς τους. Φυσικὰ τὰ πράγματα μπλέκονται μόλις γίνεται γνωστὸν τὸ «ποιὸν» ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων, μόλις ἀποκαλύπτεται ὅτι μιὰ κοπέλλα εἶναι Ἑβραία κ' ὁ Γερμανός, ἀξιωματικὸς τῶν Ναζὶ ποὺ εἶχε δράσει στὴν Κατοχὴ στὴν Θεσσαλονίκη καὶ σκότωνε τοὺς Ἑβραίους κλπ. κλπ. Τὸ ἀπαραίτητο εἰδύλλιο πλέκεται μεταξὺ τοῦ υἱοῦ Γερμανοῦ καὶ τῆς Ἑβραίας, μάλιστα κορυφώνεται τὴν στιγμὴν ποὺ ἡ Ἑβραία προδίδοντας τὰ σχέδια τῶν ὁμάδων στὴν ἀστυνομία, γίνεται αἰτία νὰ σκοτωθεῖ κατὰ τὸν χειρότερο τρόπο ὁ πατέρας... καὶ μάλιστα νὰ ξαναγυρίσουν ὅλες στὴ φυλακὴ ποὺ τόσο πολὺ μισοῦσαν... Στὸ σενάριο ὑπάρχουν κι' ἄλλες ἀφέλειες, ὅπως ὁ πατέρας ποὺ χαμογελᾶ ἱκανοποιημένος ὅταν ὁ γυιόκας του δολοφονεῖ (ὑποκρίνεται) τὴν Ἑβραία, ὅταν ἀποφασίζεται ἐν ψυχρῷ ἀπὸ ἕξη ἀνθρώπους ἡ δολοφονία δέκα γυναικῶν, καὶ τὸ πρᾶγμα περνᾶ στὰ γρήγορα σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ δέκα κοτόπουλα (ἡ σχετικὴ συζήτηση δὲν κρατᾶ οὔτε πέντε δευτερόλεπτα), ἡ ἀπόδρασις, ἐκ τοῦ ἱδρύματος, τῶν τροφίμων, ἡ «δολοφονία» τῆς Ἑβραίας ἀπὸ τὸ γυιό, ἐνῶ καθαρὰ πιὸ πρὶν ἐδηλοῦτο ὅτι θὰ «πάνε γιὰ κάτι ἄλλο» ποὺ «θὰ τὴν κάνει νὰ πονέσει καὶ θὰ τὸ διαπράξει παρ' ὅλο ὅτι τὴν συχαίνεται» κλπ. κλπ.

Καὶ ἡ ἱστορία τραβᾶ τὸν δρόμο της ἐντυπωσιάζοντας, μὲ ξεσπιδώματα σὲ νεκροταφεῖα, μὲ θαμμένους ζωντανούς, μὲ ὁμαδικοὺς βιασμοὺς (ἀπ' τὶς σιχαμερότερες σκηνὲς τοῦ ἔργου ὅπου ἡ κτηνωδία τῶν βίτσιων φτάνει σὲ σημεῖο ἐμετοῦ...) καὶ μὲ ξυλοδαρμοὺς καὶ ὁλονύκτια κλάματα πάνω ἀπ' ἕνα πτῶμα (τῆς «παρθένου»...).

Ὡστόσο, πέρα ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐπιφανειακὸ «σκάψιμο» σ' ἕνα «ζέον» πρόβλημα, μένει τὸ «ζέον πρόβλημα» (σὰν πρώτη πρόθεση τοῦ Ἑλληνικοῦ κινηματογράφου), ἡ καταπληκτικὴ σκηνὴ τοῦ Τσάπελη τὴν στιγμὴ ποὺ ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ του, ἡ ἀνεπανάληπτη φωτογραφία τοῦ κ. Καβουλίδη, «σκληρὴ» ἀλλὰ ποὺ τοῦ προλέγει ἕνα σοβαρὸ μέλλον στὸν κινηματογράφο, καὶ ἡ πρώτη φορὰ χωρὶς Χατζηδακικὰ παιχνιδίσματα μουσικὴ τοῦ κ. Ξαρχάκου. Ἡ κ. Βενέτη πολλὲς φορὲς ὑπὲρ τὸ δέον δραματική, ὁ Λευτέρης Βουρνᾶς ὄχι πάντα καλός, ἐνῶ ἀντίθετα πολὺ καλὴ ἡ Νίκη Τριανταφυλλίδου (ἡ κοπέλλα μὲ τὴν δυναμίτη), ἡ Ἄρτεμις Θεοδωρακοπούλου (ἡ ξανθιὰ) καὶ ἡ Φλωρέττα Ζάννα (Σάρρα). Θαυμάσιος ὁ Ζώρας Τσάπελης στὸ ρόλο τοῦ Γερμανοῦ ἐγκληματία πολέμου. Ἡ Ζέττα Ἀποστόλου, πολὺ καλὴ στά... γδυσίματά της.

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΥ

Χρύσα

Η ΩΡΑΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

8ον

Ὁ Μαρτίνο ἐπῆρε τὸ κουτὶ μὲ προφύλαξη καὶ ὁ ἀρχηγὸς ποὺ τὸ ἀντελήφθη τοῦ εἶπε χαμογελῶντας:

—Μὴ φοβᾶσαι, εἶναι κανονισμένο γιὰ τὴν κατάλληλη ὥρα. Πρὸς τὸ παρὸν εἶναι ἀκίνδυνο.

Ὁ Μαρτίνο ἔκρυψε τὸ κουτὶ μέσα εἰς τὴν τσέπη του καὶ ρώτησε:

— Θὰ τὸ τοποθετήσω ὅπως εἴπαμε ἀρχηγέ δὲν εἶναι ἔτσι;

— Μάλιστα, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὴν Καρολίνα, ἡ ὁποία ἄκουγε τὰ διαμειβόμενα, σιωπηλή, εἶπε:

— Συνηντήθης μὲ ἐκεῖνον;

— Ὄχι, ἀπήντησεν ἡ Καρολίνα. Μὲ τὶς φασαρίες αὐτὲς δὲν κατώρθωσα νὰ τὸν συναντήσω. Μοῦ ὥρισε ὅμως ραντεβοῦ γιὰ μεθαύριο.

— Πολὺ καλά. Θὰ μὲ κρατήσης ἐνήμερον.

Καὶ ὁ μυστηριώδης προσωπιδοφόρος χωρὶς νὰ προσθέση οὔτε μιὰ λέξη ἐγκατέλειψε τὴν αἴθουσαν.

Μεσάνυχτα.

Στὰ ἥσυχα νερὰ τοῦ λιμανιοῦ ἀκινητοῦσαν τὰ καράβια.

Οἱ πελώριοι ὄγκοι τους διαγράφονται μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας πιὸ σκοτεινοὶ καὶ ἀπ' αὐτό.

Ἦσαν ἐκεῖ θωρηκτά, ἀντιτορπιλλικά, ὁπλιταγωγά, ἱστιοφόρα, πελώριες μαοῦνες γεμᾶτες ἀπὸ πυρομαχικά.

Τὰ τραγούδια τῶν στρατιωτῶν πρὸ πολλοῦ εἶχαν παύσει καὶ σ' ὅλα αὐτὰ τὰ καράβια ἐβασίλευεν ἀπόλυτος ἡσυχία. Μόνον οἱ σκοποὶ τῆς νυχτὸς πηγαινοερχόντουσαν ἀμέριμνοι ἐπάνω στὰ καταστρώματα...

Ἀπὸ τὸ Καρατὰς μιὰ μικρὴ βάρκα ξεκίνησε, ξανοίχτηκε πρὸς τ' ἀνοιχτὰ καὶ ἀφοῦ προχώρησε ἀρκετὸ διάστημα ἔστρεψε πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἔβαλε πλώρη γιὰ τὴν Πούντα.

Τρεῖς ἄντρες τραβοῦσαν κουπί. Ἔλαμναν μὲ ὅλην τους τὴν δύναμι, χωρὶς νὰ λένε λέξι ἐνῶ τὰ βλέμματά τους ἦσαν προσηλωμένα πρὸς τὸν σκοτεινὸ ὄγκο τῶν ἀραγμένων καραβιῶν.

Μέσα στὸ σκοτάδι ἡ βάρκα γλυστροῦσε ἀπαρατήρητος καὶ τὰ κουπιὰ ποὺ τὰ εἶχαν περιτυλίξει μὲ στουπὶ χτυποῦσαν ἀθόρυβα τὸ κῦμα. Ὅταν ἐπλησίασαν, ὁ Μαρτίνο ἐψιθύρισε ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἄνθρωπο ποὺ κρατοῦσε τὸ τιμόνι:

— Στρίψε ἀριστερὰ καὶ ἔπειτα τράβα ἐμπρὸς γραμμὴ γιὰ κεῖνο τὸ μεγάλο καράβι ποὺ ξεχωρίζει ἀνάμεσα στὰ δυὸ μικρά.

Ὁ τιμονιέρης ἔσπευσε νὰ συμμορφωθῆ μὲ τὶς διαταγὲς τοῦ συνωμότου.

Σὲ λίγο ἡ βάρκα ἐπλεύρισε στὸ σκοτεινὸ ὄγκο τοῦ καραβιοῦ χωρὶς νὰ τὴν ἀντιληφθῆ κανείς.

Τότε ὁ Μαρτίνο ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα ἐργαλεῖο καὶ μ' αὐτὸ ἄνοιξε μιὰ μικρὴ τρύπα στὸ πλευρὸ τοῦ πλοίου.

Τότε βγάζοντας τὸ μικρὸ μετάλλινο κουτὶ ποὺ τοῦ εἶχε δώσει ὁ μυστηριώδης προσωπιδοφόρος ἀρχηγός του εἶπε πρὸς τὸν σύντροφό του:

— Δῶσε μου τὶς βίδες.

Ἐκεῖνος καθὼς τοῦ τὶς ἔδινε τὸν ἐρώτησε μὲ περιέργεια:

— Τί θὰ κάνης σύντροφε;

— Θὰ βιδώσω αὐτὸ τὸ μηχάνημα μέσα στὴν τρύπα ποὺ ἀνοίξαμε.

— Καὶ ἔπειτα; ρώτησε ὁ ἄλλος.

— Αὐτὸ ἀρκεῖ, ἀπήντησε γελῶντας σατανικὰ ὁ Μαρτίνο γιὰ ν' ἀνατιναχθῆ τὸ πλοῖο στὸν ἀέρα.

Ὁ ἄλλος ἀπόρησε καὶ φάνηκε σὰν νὰ μὴ πιστεύη σ' αὐτὰ ποὺ ἄκουε.

— Εἶναι δυνατόν; ρώτησε διστακτικά.

Ὁ Μαρτίνο ἔσπευσε νὰ τοῦ ἐξηγήση.

— Σ' αὐτὸ τὸ κουτάκι ποὺ βλέπεις, εἶπε μὲ φωνὴ χαμηλή, εἶναι μιὰ ἐκρηκτικὴ οὐσία, ἡ ὁποία εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ κάνη θρύψαλα ὁλόκληρο τὸ πλοῖο.

Ὁ συνωμότης εἶχε δίκηο. Τὸ σατανικὸ ἐκεῖνο ἐκρηκτικὸ μηχάνημα ἦταν κανονισμένο μὲ ἕνα ἐλατήριον ὡρολογίου καὶ στὴν κανονισμένη στιγμή, θὰ ἀνετίνασσε στὸν ἀέρα τὸ μεγάλο ἐκεῖνο καράβι μέσα στὸ ὁποῖον ὑπῆρχαν ἑκατοντάδες κιβωτίων πυρομαχικῶν καὶ στρατὸς ποὺ ἐκοιμόταν ἀνύποπτος.

Καὶ ὁ Μαρτίνο, εὐχαριστημένος ποὺ θὰ ἐξεδικεῖτο τοὺς Ἕλληνες κατ' αὐτὸν τὸν τρομερὸ τρόπο, ἐπῆρε τὸ ἐκρηκτικὸ μηχάνημα καὶ ἄρχισε νὰ τὸ τοποθετῆ μέσα στὴ μικρὴ τρύπα ποὺ εἶχε ἀνοίξει.

Οἱ δύο σύντροφοί του τὸν παρακολουθοῦσαν μὲ ἀγωνιώδη βλέμματα. Εἶχαν πληρωθῆ καλὰ γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ καὶ ὁ Μαρτίνο τοὺς εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι δὲν θὰ διέτρεχαν κανένα κίνδυνο. Καὶ ὅμως ἕνας τρόμος ἀκατανίκητος τοὺς εἶχε κυριεύσει.

Ὁ λοχίας Κομνηνὸς δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῆ.

Τὸ σιωπητήριο εἶχε χτυπήσει πρὸ πολλοῦ, κάθε κίνηση εἶχε σταματήσει, ὅλοι εἶχαν βυθισθῆ στὸν ὕπνο, κουρασμένοι ἀπὸ τοὺς κόπους τῆς ἡμέρας καὶ μόνον αὐτὸς στριφογύριζε ἐπάνω στὶς σανίδες τοῦ κρεβατιοῦ του χωρὶς νὰ μπορῆ νὰ βρῆ ἀνάπαυσι.

Τέλος, ἀφοῦ βαρέθηκε νὰ μένη ξαπλωμένος σηκώθηκε ἐφόρεσε τὴν χλαῖνα του καὶ τὸ ἀμπέχωνό του καὶ ἀνέβηκε στὸ κατάστρωμα.

Ἡ νύχτα ἦταν γλυκειά, μιὰ ἀπὸ τὶς ὑπέροχες καλοκαιρινὲς νύχτες τῆς Σμύρνης.

Ὁ Κομνηνός, γοητευμένος ἀπὸ τὸ πανόραμα αὐτὸ ποὺ ἁπλωνότανε μπροστὰ στὰ μάτια του, ἐπῆγε καὶ στάθηκε στὴν κουπαστὴ καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ὥρα πολλὴ σκεπτόμενος τὴ χθεσινὴ ἀλησμόνητη μέρα.

Νὰ λοιπὸν ποὺ ἡ Σμύρνη εἶχε γίνει Ἑλληνική, κι' αὐτὸς εἶχε τὴν τύχη νὰ παρευρεθῆ στὴν κατοχή της.

Θυμότανε τὸν ἔξαλλο ἐνθουσιασμὸ τοῦ πλήθους, τὸ χαρμόσυνο ἦχο ποὺ ἐσκόρπιζαν οἱ καμπάνες, τὴ θριαμβευτικὴ διαδρομὴ τοῦ στρατοῦ μέσα στὴν πόλι, τοὺς δρόμους ποὺ ἦσαν στρωμένοι μὲ χαλιά, τὶς κοπέλλες ποὺ ἔρραιναν μὲ ρόδα τοὺς θριαμβευτάς.

Καὶ τότε, μέσα στὸ μυαλό του ξαναῆλθε ἡ εἰκόνα Ἐ κ ε ί ν η ς. Ἡ ὡραία Σμυρνιοπούλα, ἡ κόρη ἐκείνη μὲ τὸ κυπαρισσένιο κορμὶ καὶ τὰ μεγάλα ὀνειροπόλα μάτια ποὺ τὸν εἶχε ἐρωτήσει μὲ τόση συγκίνησι ἂν ἔπαθε τίποτε ὅταν ἔπεσε ἀπ' τ' ἄλογό του τοῦ εἶχε κάνει τόσο ζωηρὴ ἐντύπωσι ὥστε χωρὶς νὰ τὸ θέλη ἡ σκέψι του πετοῦσε σ' αὐτήν.

Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ κόκκινο ρόδο ποὺ τοῦ εἶχε πετάξει ἡ Χρύσα καὶ τὸ ἐφίλησε εὐλαβικά.

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ τοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσε ἕνα ψίθυρο.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΔΙΑΚΟΠΗ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ Ε. Α. Υ. Ε. «Γλαῦκος» φέρει εἰς γνῶσιν τῶν κ. κ. Καταναλωτῶν της ὅτι σήμερον 17ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ἀπὸ ὥρας 1 μ. μ. μέχρι 3 μ. μ. λόγῳ ἐκτελέσεως διαφόρων ἐργασιῶν ἐπὶ τοῦ δικτύου της θὰ διακοπῆ ἡ παροχὴ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὴν ὁδὸν Κορίνθου, ἀπὸ Ἀράτου μέχρι Ζαΐμη.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
Τηλεφ. 23-96
* Βιβλία
* Κάρτες
* Ἀτζέντες
* Ἡμερολόγια
* Παιγνίδια
* Χρήσιμα δῶρα
ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ ΕΚΛΕΚΤΕΣ
ΤΙΜΕΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16 - ΠΑΤΡΑΙ

ΠΑΙΔΙΚΑ
ΠΑΛΤΑ, ΚΟΥΣΤΟΥΜΑΚΙΑ, ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΠΑΝΤΑΛΟΝΑΚΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΙΚΙΛΙΑ—ΧΑΜΗΛΑΙ ΤΙΜΑΙ
Κ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 280, ΠΑΤΡΑΙ

Τὸ δῶρο τῆς χρονιας!
Τὸ δῶρο γιὰ ὅλη τὴν οἰκογένεια!

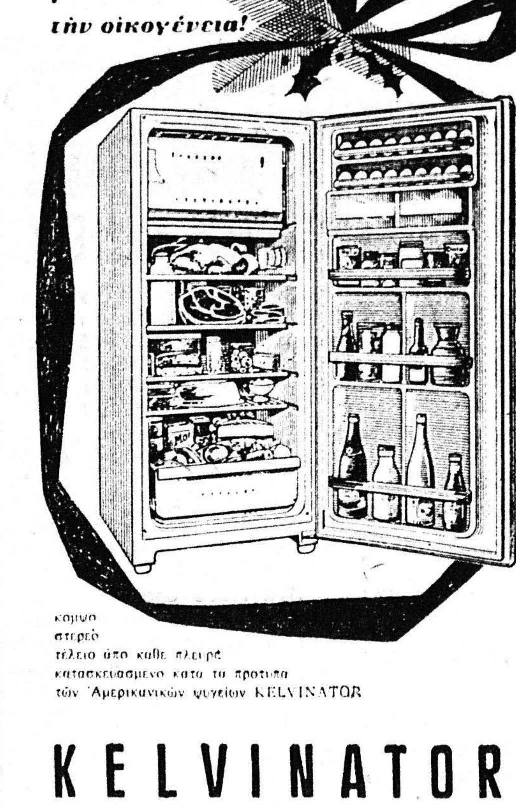

καινούριο
στερεό
τέλειο ἀπὸ κάθε πλευρά
κατασκευασμένο κατὰ τὰ πρότυπα
τῶν Ἀμερικανικῶν ψυγείων KELVINATOR
KELVINATOR
Γιὰ ὅλη σας τὴ ζωή!
"Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ" Ο. Ε.
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 85 ΤΗΛ. 31—45 59—55 (Παραπλεύρως ΕΒΓΑ)
ΕΥΝΟΪΚΟΙ ΟΡΟΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΙΔΗ
Παλτὰ
Φορέματα
Κουστούμια
Μπλουζάκια, ζακετάκια μάλλινα, παπουτσάκια κλπ.
ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ - ΜΠΟΥΡΙΤΣΑΣ ΚΑΙ Σια
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 74

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
—Ποῦ ψωνίζεις τὰ βιβλία σου καὶ τὰ σχολικά σου εἴδη Κώστα;
—Ποῦ ἀλλοῦ ἀπὸ τὰ καταστήματα ΧΑΡ. καὶ ΙΩΑΝ. ΚΑΓΙΑΦΑ, Αἰόλου 68, Ἀθῆναι καὶ Ἑρμοῦ 14, Πάτραι. Βρίσκω ὅ,τι θελήσω σὲ ἐκλεκτὲς ποιότητες καὶ χαμηλὲς τιμές.

ΠΑΙΔΙΚΑ
ΠΑΛΤΑ
ΠΑΝΤΑΛΟΝΙΑ
ΤΣΑΒΑΛΑΣ

Τὸ Μουρουνέλαιον
SEVEN SEAS
ΠΩΛΕΙΤΑΙ μόνον εἰς ἐσφραγισμένας φιάλας καὶ καψούλας.
ΣΕΒΕΝΣΗΣ
Πρόσφατος Παραλαβὴ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟΝ εἰς τὰ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΤΑΞΙΔΕΨΕΤΕ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΩΣ ΣΤΟΝ
ΚΑΝΑΔΑ
ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ
ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΓΙΑ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ!
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ ΜΟΝΟΝ
ΔΡΧ. 1.300
ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΕΞΟΦΛΗΣΕΤΕ ΣΕ ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ
ΜΟΝΟΝ Η ΠΑΝ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ
ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΤΕΤΟΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΣΤΟΥΣ
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
Γιὰ περισσότερες πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὶς νέες εἰδικὲς διευκολύνσεις ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν ταξιδιωτικό σας πράκτορα ἢ τὴν ΠΑΝ-ΑΜΕΡΙΚΑΝ, Ἐλ. Βενιζέλου 6, Τηλ. 612.695 καὶ 611.047, Ἀθήνας (134).
PAN AM
"ΑΛΕΚΤΩΡ"
Η ΠΛΕΟΝ ΠΕΠΕΙΡΑΜΕΝΗ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΠΕΝΘΗ

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΙΣΑΑΚ ΣΑΠΑΛΙΔΗΝ

ΕΤΩΝ 47

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς Δευτέραν καὶ ὥραν 3.30 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Σμύρνης 85.

Ἡ σύζυγος: Οὐρανία. Οἱ γονεῖς: Βικτωρία καὶ Ἰσαὰκ Σαπαλίδου, Ἀθανασία Μιχαὴλ Δούμα. Ὁ ἀδελφοί: Ἰωάννης καὶ Τρισεύγενη Δούμα, Γεώργιος καὶ Νικολίτσα Δούμα, Γρηγόριος καὶ Ἀνθούλα Δούμα, Δημήτριος καὶ Γιανούλα Δούμα, Κατίνα καὶ Γεώργιος Κοσιώνης, Μαίρη καὶ Βασίλειος Βρέντας, Σοφία καὶ Παναγιώτης Ρογκάλας, Κωνσταντίνα καὶ Θεόδωρος Κουζῆς. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ θεῖοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν σεβαστήν μας σύζυγον, μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην.

ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ Π. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΩΝ 72

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 3.30 μ. μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης 6ου Συντάγματος ἀριθ. 88.

Ὁ σύζυγος: Τάκης Ἀδαμόπουλος. Τὰ τέκνα: Σταυρούλα, Γεώργιος, Ἑλένη (Μοναχή), Κωνσταντῖνος καὶ Φανή, Σπυρίδων καὶ Μαρία, Δημήτριος καὶ Δήμητρα Ἀδαμόπουλοι, Ἀλέκος καὶ Ἀνδριάνα Βαγενᾶ, Ἀναστάσιος καὶ Γεωργία Πρινέα, Γεώργιος καὶ Μαρία Ρόκκου, Κωνσταντῖνος καὶ Βούλα Μαλαταρᾶ. Οἱ ἀδελφοί: Ἐπαμεινώνδας καὶ Φωτεινή, Ἀλέξιος καὶ Μαρούλα Κωνσταντῖνος καὶ Μαργαρίτα Κατριβέση, Θεόδωρος καὶ Παρασκευὴ Σπαγγαδώρου, Γεράσιμος καὶ Ἀγγελικὴ Συνοδινοῦ, Νικόλαος, Γεώργιος, Κωνσταντῖνος καὶ Ἄννα Ἀδαμόπουλοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΧΑΡΙΤΑΤΟΣ, ἐργολάβος κηδειῶν, Κορίνθου 248, τηλ. 20—06 καὶ 44—68.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ"

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ αὐτὸς ὁ παρεξηγημένος

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

8ον

Τέτοιος εἶναι ὁ ὑψηλαύτης κύριος. Καὶ πῶς τοῦ συμπεριφέρονται τ' ἀφεντικά του; Τὶς περισσότερες φορὲς τὸν ἔχουν ξυπόλυτο καὶ μὲ ἄχερα μονάχα, ἐνῶ γιὰ τ' ἄλογα καὶ κριθάρι καὶ σέλες καὶ πέταλα καὶ χάμουρα, κι' ὅλα τὰ καλά. Φτωχὸς αὐτὸς ποὺ βγάζει τὴν πολλὴ δουλειὰ ἀριστοκράτες καὶ γιὰ ἱπποδρομίες τ' ἄλογα.

Κι' ὅμως αὐτὸς βλέπει καὶ μυρίζεται κι' ἀκούει καλύτερα ἀπὸ τὰ μουλάρια καὶ τὰ ξαδέρφια του τ' ἄλογα. Ἔχει τέτοια μνήμη, ποὺ ἂν φάει ἕνα καλὸ γρασίδι σ' ἕνα μέρος, ἢ χαρεῖ μιὰ καλὴ κυλίστρα, θυμᾶται νὰ ξαναγυρίσει ἔπειτα ἀπὸ πολλὰ χρόνια γιὰ ἕνα καλὸ φαΐ ἢ μιὰ τονωτικὴ Σουηδικὴ γυμναστική.

Εἶναι ἐξυπνότατος κι' ἂς κάνει τὸ μισοκακόμοιρο. Μαθαίνει πολὺ εὔκολα διάφορα γυμνάσια κι' εἶναι κομψότατος στὰ νειᾶτα του. Μπαταλεύει βέβαια μὲ τὰ χρόνια, ἀλλὰ σ' αὐτὸ φταίει ἡ σκλαβιὰ κι' ἡ πολλὴ δουλειά. Ὁ γάϊδαρος τῆς ἐρήμου, ὁ ὄναγρος, ἔχει λαμπερὰ μάτια, τρίχωμα λεῖο καὶ στιλπνό, κρατεῖ τὸ κεφάλι ψηλά, ποτὲ δὲν κρεμάει τ' αὐτιά. Κάτω ἀπὸ τὸ ραβδὶ τοῦ ἀφεντικοῦ ὁ γάϊδαρος ἔχει ἐκφυλισθεῖ πολύ. Ἡ σκληρὴ δουλειὰ ἀποκτηνώνει τὸν ἄνθρωπο καί... συγγνώμη, πῶς νὰ τὸ ποῦμε... ἐξανθρωπίζει τὸν γάϊδαρο.

Ἔχομε καὶ κάποια συγγένεια μὲ τὸν γάϊδαρο, ὄχι ἐξ αἵματος βέβαια, ἀλλὰ ἐκ γάλακτος. Τὸν ὄνειο γάλα λέει ἡ ἰατρική, πλησιάζει πρὸς τὸ ἀνθρωπινό, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλου ζώου. Τὰ παιδιὰ ποὺ τρῶνε ἀπ' αὐτό, τρέφονται καλὰ καὶ μπορεῖ νὰ διακριθοῦν καὶ στὸ ποδόσφαιρο. Λένε μάλιστα ὅτι πολλοὶ δικοί μας ποδοσφαιριστές, τρῶνε κρυφὰ γαϊδουρινὸ γάλα, γιὰ νὰ κλωτσᾶνε μ' εὐστοχία τοὺς συναδέλφους τους στὸ στομάχι. Τὸ γαϊδουρινὸ γάλα τὸ μεταχειρίσθηκαν οἱ ἄνθρωποι καὶ γιὰ καλλυντικό. Ἡ Ρωμαία Ποππαία εἶχε 500 γαϊδοῦρες γιὰ νὰ παίρνει τὸ μπάνιο της στὸ γάλα του. Λένε μάλιστα ὅτι κάποιος γάϊδαρος ποὺ ἔτυχε νὰ τὴν πλησιάσει ἔπεσε λιπόθυμος. Εἶχε περισσότερο σὲξ κι' ἀπὸ μερικὲς βεντέττες τοῦ Χόλλυγουντ.

Ἡ ἱστορία τοῦ γαϊδάρου ἔχει πολὺ ἐνδιαφέρον. Τὸν ἐξημέρωσαν ἐδῶ καὶ 4.000 χρόνια στὴν Ἀφρική. Στὴ Σομαλία ὑπάρχει καὶ σήμερα σὲ ἄγρια κατάσταση. Περιφέρεται σὲ μικρὲς ἀγέλες 15—20 τὸν ἀριθμὸ μ' ἕνα σερνικὸ μονάχα στὴν παρέα. Φαίνεται πὼς ἀκολουθεῖ τὰ Ἀνατολίτικα ἔθιμα. Ἕνας σερνικὸς ἔχει ὁλόκληρο χαρέμι. Κι' ἔπειτα σοῦ λένε ὅτι ὁ γάϊδαρος δὲν εἶναι ἔξυπνος καὶ λίγο σατράπης, ἀφοῦ κρατεῖ σὲ ὑποταγὴ τόσα θηλυκά.

Ἄλλη ἀπόδειξη ὅτι εἶναι ἐξυπνότατος καὶ γεννημένος ἀρχηγός, εἶναι τοῦτο. Στὰ καραβάνια ἀπὸ γκαμήλες στὴν ἔρημο πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ προηγεῖται ἕνας γάϊδαρος. Χωρὶς αὐτὸν εἶναι ἀδύνατον νὰ ξεκινήσουν οἱ γκαμήλες. Μήπως ὁ Μουσσολίνι πῆρε ἐκεῖ μαθήματα γιὰ νὰ διακριθεῖ ὡς ἀρχηγὸς στὴν Ἀβησσυνία μὲ τὸν ὑπερίτη;

Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι οἱ Πέρσες τὸν ἔτρωγαν ψητὸν στὸ φοῦρνο. Μικρὸς στὴν ἡλικία εἶναι ὅλος φιλέτο τρυφερό. Ἴσως πολλοὶ ἀπὸ μᾶς τὸν ἐφάγαμε στὴν Κατοχὴ γιὰ μουσκαράκι. Ὅσο μεγαλώνει ὅμως, τὸ κρέας του γίνεται σκληρὸ καὶ ξυνό, ἀπὸ ἀγανάκτηση γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ τοῦ ἐπιφύλαξε ἡ πολλὴ δουλειὰ καὶ ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἕλληνες ἐπίσης τὸν ἔκαναν κεφτεδάκια. Τὰ μεμνόνεια ἦσαν γαϊδουρινὰ κρέατα καὶ τὰ ἔκαναν «ματτύας» δηλαδὴ κεφτέδες. Τὰ εἶχαν γιὰ σπουδαία λιχουδιά.

Τὸ σπουδαιότερο ὅμως εἶναι ὅτι στὴν ἀρχαία ἐποχὴ ἐλατρεύετο καὶ σὰν θεός. Ἀναφέρονται ἐποχὲς ὀνολατρείας στὴν Περσία, στὴν Αἴγυπτο καὶ σ' ἄλλες χῶρες. Τίποτε δὲν ἄφησε ὁ ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴ τὸ θεοποιήσει. Παραμέλησε τὴ δική του ὀντότητα καὶ τὸ πνεῦμα του κι' ἔγινε θῦμα τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τῶν ἀγυρτῶν, ποὺ τὸν ἐκμεταλλεύτηκαν μὲ σκιάχτρα καὶ τὰ λεγόμενα «πνεύματα»: Ἔτσι εἶχαν ἐφεύρει ὀνόμορφους δαίμονες ποὺ ἦσαν τρομεροὶ μπαμποῦλες γιὰ τοὺς Πέρσες, τοὺς Ἄραβες καὶ τοὺς Αἰγυπτίους. Παράξενα πράγματα. Νὰ χτίζεις Πυραμίδες καὶ νὰ θεοποιεῖς τοὺς γαϊδάρους! Τὰ ἱερατεῖα βλέπετε ἔπρεπε νἄχουν εἰσοδήματα γιὰ νὰ παχαίνουν οἱ ἱερεῖς.

Στὴν Ἑλλάδα δὲν τοὺς ἔκαμαν τῶν γαϊδάρων αὐτὴ τὴν τιμή. Τοὺς ἔζεψαν ὅμως νὰ μεταφέρουν τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ γιὰ τὴν περιαγωγὴ τῶν εἰδώλων τῆς Κυβέλης. Κάτι ἀπόμεινε καὶ σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ὀνολατρεία τῆς Ἀνατολῆς.

Οἱ Ἀνατολίτικες παραδόσεις εἶχαν τὴν ἐπίδρασή τους καὶ στὸ Χριστιανισμό. Ἔτσι ἔχομε τοιχογραφίες κι' ἀνάγλυφα μὲ παραστάσεις ὄνου καὶ μόσχου μαζί. Ὀνοσκελῆ τέρατα εἶχαν κι' οἱ Ἀρχαῖοι, οἱ δικοί μας ἐννοῶ.

Καὶ σήμερα οἱ δικοί μας Καλλικάντζαροι, ὅπως λένε αὐτοὶ ποὺ τοὺς εἶδαν, εἶναι ὀνοσκελεῖς. Λένε ἐπίσης ὅτι πολλὲς Νεράϊδες εἶναι ὀνοσκελεῖς. Τώρα μάλιστα ποὺ εἶναι τῆς μόδας τὰ μπλοῦ—τζὶν καὶ τὰ τάϊτς ὅλες θὰ γίνουν ὀνοσκελεῖς!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ